

at jeg ikke meget beklager, at den nye Matricul ikke blev gennemført ogsaa med Hensyn til Skovgrundene; jeg beklager dybt, at man i den Henseende veg tilbage for de uinægtelig store Vanskeligheder, der vare tilstede, men som dog ikke vare større, end at man meget vel kunde have overvundet dem. Principielt vil jeg ønske, for Conseqventens Skyld, at Skovgrundene kunde blive boniterede og skylbsatte i Lighed med den Skylbsætning, der fandt Sted ved den nye Matricul; imidlertid har jeg allerede for et Par Aar siden opgivet Tanken om, at det nogensinde vil skee paa Grund af Regeringens deciderede Modstand. Jeg troer ikke, at man udsætter sig for at begaae nogen- somhelst Uretfærdighed imod Skoveierne ved at skylbsætte Skovgrunden — jeg vil bede de Herrer lægge Mærke til, at jeg her kun taler om Skovgrundens Skylbsætning, men ikke om Afgiftens Fastsættelse — saaledes, at man tillægger Skovgrunden i Gjennemsnit samme Bonitet som et Stykke Ager og Engjord af samme Størrelse, beliggende nærmest omkring Skovgrunden; jeg har herved tillige udtalt et Punkt, hvori jeg differerer fra den ærede Forslagsstiller. Jeg troer, at man kommer til et ganske anderledes sandt Billede, naar man holder sig til den Jord, der ligger nærmest Skovgrunden, uden Hensyn til om denne Jord ligger i samme Sogn eller i forskellige Sogne, end naar man holder sig til Sognets Gjennemsnitsbonitering. Dette Punkt maa jeg udtrykkelig gjentage, at jeg aldeles kan tiltræde, naar man skylbsætter Skovgrunden efter Gjennemsnittet af den omliggende Jord, og der blot reserveres alle Paagældende Ret til, ifald de finde sig brøstholdne ved denne Skylbsætning, da at faae Skylbsætningen foretaget efter de sædvanlige Regler, paa den Betingelse, at de, hvem det nye Resultat gaaer imod, skulle afholde Demkostningerne. Denne Betingelse maa jeg absolut holde paa ved Udsindelsen af den Maalestok, efter hvilken Grundafgiften af Skoven skal iværksættes. Hvad derimod Ansættelsen af selve Skattebyrden angaaer — jeg taler her om Skattebyrden til Kommunen, thi jeg troer, at det vil være rigtigt, og saaledes har jeg ogsaa forstaaet den ærede Forslagsstiller, at Skattebyrden til Staten vedbliver at være uforandret, saalænge som ikke andre Grundskatter

til Staten blive forandrede; men denne Uforanderlighed vil jeg naturligviis ikke have forstaaet anderledes, end at, hvis Ager- og Engafgiften forhøies, saa bør ogsaa Skovskylbsafgiften forhøies — da gjør det mig ondt, at jeg hverken kan tiltræde, hvad den ærede Forslagsstiller har udtalt, eller hvad den høitærede Indenrigsminister har ytret, og det af følgende Grunde, som nærmere ville findes udviklede i den Commissions Forhandlinger, jeg før nævnte; det er muligt, at de ikke ere komne ind i Betænkningen, men at man for at finde dem, maa gaae til selve Forhandlingsprotokollen. De Grunde, jeg har dertil, ere i Korthed følgende: Skovbruget er her i Landet for Dieblikket en bunden og paatvungen Sag; jeg skal her ikke gaae ind paa, om det er Ret at lade Baandet vedblive, eller om man skal løse det; jeg skal indskrænke mig til at sige, at saalænge som Baandet bestaaer, anseer jeg det for urigtigt at beskaffe Skovgrunden lige med Agerjorden. Skovbruget kan i et Land som vort, hvor den allerstørste Deel af Grunden ifølge sin Bestaafenhed tilstøder Valget imellem Skov- og Agerbrug, ikke egentlig concurrere med Agerbruget; dermed vil jeg ikke sige, at vi skulle stræbe at udrydde vore Skove, men jeg vil kun sige, at det er en naturlig Følge af den tiltagende Befolkning, at Skovarealet efterhaanden maa tage af. Hvad jeg vilde ønske, det var, at vor hele Skovlovgivning, de Betingelser, under hvilke Private ere stillede, naar de drive Skovbrug, blev underkastet en ordentlig Revision; men indtil dette skeer, kan jeg ikke tiltræde, at Skovgrunden skal beskaffes lige med Ager og Eng Grund. Fra det Dieblik, dette Baand hæves, det troer jeg at have tydelig udtalt, indseer jeg ikke, hvorfor dette Jordbrug, nemlig Skovbruget, skulde være enten begunstiget eller prægraveret fremfor det andet Jordbrug, nemlig Agerbruget.

Naar den høitærede Indenrigsminister brugte den Ytring, om jeg huffer ret, at Skovene skulde beskaffes efter Indtægten, saa maa jeg dertil bemærke, alt under Henvisning til de nævnte Commissionsforhandlinger, at der kan gjøres meget væsentlige Indvendinger derimod. Der kan for det Første